

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10028

Doknr.
351561

Dato
09-12-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. december 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 14 (L 16) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Charlotte Broman Mølbæk (SF) og Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 14:

”Vil ministeren oplyse, hvorfor det er aftalt, at en udmøntning af lovforslaget skal være udgiftsneutral for kommunerne, og hvilke tiltag er der med lovforslaget tænkt på kan gennemføres uden at blive en uforholdsmæssig stor byrde for institutionerne, der i forvejen har en presset økonomi, og vil ministeren give eksempler på individuel tilpasning, hvor udgiften forventes at kunne rummes indenfor et dagtilbuds eller en folkeskoles økonomi?”

Svar:

Det er aftalt med KL, at lovforslaget ikke medfører økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for kommunerne, fordi der er tale om en tydeliggørelse af kommunernes eksisterende forpligtelser i dagtilbud og i kommunale folkeskoler. På baggrund herfra er det aftalt med KL at lovforslaget er udgiftsneutralt for kommunerne at implementere.

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at retten til rimelig individuel tilpasning bl.a. betyder, at der skal lægges særligt vægt på effekten i forhold til at fjerne barriererne og på omkostningerne forbundet med tilpasningen under hensyntagen til dagtilbuddets eller folkeskolens ressourcer.

Det fremgår desuden bl.a. af lovforslagets bemærkninger, at rimeligheden af en tilpasning altid beror på en konkret vurdering, af hvorvidt en tilpasning kan anses for rimelig. Ved vurderingen vil der skulle lægges særligt vægt på effekten i forhold til at fjerne barriererne for personen med handicap og omkostningerne forbundet med tilpasningen under hensyntagen til dagtilbuddets eller folkeskolens ressourcer. Det bemærkes, at barrierer kan være såvel fysiske som ikke-fysiske.

Ligeledes fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget, at der kan lægges vægt på, om den individuelle tilpasning betyder, at tilpasningen fremover også vil komme andre børn med handicap til gode. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der skal fjernes nogle dørtrin på en folkeskole, for at en bestemt elev i kørestol kan komme uhindret rundt. Dette vil også kunne komme andre til gode, herunder f.eks. også elever med synsnedsættelse, og vil således medføre en videregående effekt i forhold til at fjerne barrierer for børn med handicap. Hvad der forstås ved rimelig individuel tilpasning skal vurderes i forhold til det enkelte barn med handicap og den konkrete situation. Eksempelvis kan varigheden af den situation, som kræver individuel tilpasning,

være af betydning. At barnet lige er startet i dagtilbuddet og skal være der i nogle år, taler for, at den individuelle tilpasning kan være rimelig, modsat den situation, at barnet kun har kort tid tilbage i dagtilbuddet inden folkeskolestart.

Det skal samtidigt understreges, at det vil være Ligebehandlingsnævnet, der i de konkrete sager vil skulle tage stilling til, om det pågældende barn/unges ret til rimelig individuel tilpasning er tilgodeset eller ej.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at regeringen i forbindelse med de to seneste aftaler om kommunernes økonomi har afsat ca. 3. mia. kr. til et generelt velfærdsløft.

Med venlig hilsen

Astrid Krag